

Uit de media

Oswin Schneeweisz werpt een persoonlijke blik op actuele onderwerpen uit de wereld van radio, krant, televisie en internet.

Foto Erik van Til

MAFKOP

We hebben een nationale vogel, de grutto. Wat is dat nu weer voor onzin? Het radioprogramma Vroege Vogels vond het tijd worden dat Nederland een nationale vogel kreeg. Waarom mag Joost weten. Ik kan geen enkele andere reden bedenken dan de zoveelste marketing-ballon. Gaan we de volgende oorlog winnen met een nationale vogel? Nee. Gaan we de burger dichterbij de natuur brengen? Nee. Gaan we het ganzenprobleem oplossen met een nationale vogel? Nee. Waarom moet er dan zonnig een nationale vogel komen? Laatst droomde ik dat ik net als meester Prikkebeen door de volière van onze samenleving wandelde op zoek naar bijzondere exemplaren.

's Morgens vroeg sjokt Prikkebeen/Druk door dik en dun al heen;/ Vlinders vangen in zijn net/ Is zijn allergrootste pret/ En, als men hem dat verbood,/ Kniesde hij zich zeker dood. Lang hoefde ik niet te zoeken. Na een paar uur had ik al een behoorlijk tableau: van de Grote Graaiër (daar waren er opvallend veel van) tot de Duitse Sjoemelsijs, van de Haagse blaffer (herkenbaar aan zijn typerende witte kuif) tot de Hilversumse Botoxgaai. Van de Alphense Kraanvogel tot de zuidelijke Fyra-fluiter. En ik zag er nog meer: de Rotterdamse (op)steltloper, de Oranje simpelmees, het Groningse Schokkertje, de Maastrichtse Pielewaal, het Bonte Pietermannetje, de Limburgse Sorryzwaan, de Turkse Postduif en zo kunnen we nog wel even doorgaan. We hebben inmiddels een dichter des vaderlands, een

blogger des vaderlands, componist des vaderlands, denker des vaderlands, theoloog des vaderlands, kok des vaderlands en nu dus ook een nationale vogel. Daar zou je beschouwelijke theorieën over kunnen ophangen dat we als land qua identiteit van het padje af zijn en dus behoefte hebben aan nationale symbolen. Vergeet het. Het zijn stuk voor stuk marketingbommetjes van onder meer Trouw (de denker), Natuur en Milieu (de kok), auteursrechtenorganisatie BUMA/STEMRA (de componist) en nu dus ook Vroege Vogels. Het is maar dat u het weet: we hangen als samenleving aan het infuus van de marketinghypes. Wat mij betreft komt er maar één vogel in aanmerking als nationale vogel: de Hollandse Mafkop.

Leefgebied: laaggelegen, waterrijke gebieden. Vormt over het algemeen koppels. Broedt het gehele jaar door. Met name in kolonies kan de Mafkop zeer luidruchtig zijn. Steeds vaker komt, in diverse kleurschakeringen, ook een ondersoort voor: de gebaarde Hollandse Mafkop. Zang: Sommige exemplaren imponeren met hoge trillers en duizelingwekkende toonreeksen, veel variatie mogelijk. Typische nestblijvers die in de juveniele fase lange tijd in het nest verblijven. Gedrag: de Hollandse Mafkop poogt zo weinig mogelijk op te vallen en houdt zich zelden boven het maaiveld op. Zowel mannetjes als vrouwtjes zoeken de veiligheid van groepen waarbij zij echter wel horkerig, weinig verdraagzaam en a-sociaal gedrag kunnen vertonen.